

full DOMINICAL

EDITORIAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Administrador diocesà de Terrassa

Fratelli tutti: Tenim vacuna?

El Sant Pare, en la carta *Fratelli tutti* que anem comentant en aquests escrits d'agost, continua fent esment encara d'alguns espais de foscor que es donen en el nostre temps com la relativització dels drets humans, una globalització sense altres sentits que els interessos econòmics, el consumisme que se'n deriva, l'agressivitat que impregna l'ambient que respirem, el flagell de la pandèmia que estem vivint. En aquest sentit ens diu el Papa:

«És veritat que una tragèdia global com la pandèmia de la Covid-19 va despertar durant un temps la consciència de ser una comunitat mundial que navega en una mateixa barca, on el mal d'un perjudica a tots. Recordem que ningú no se salva sol, que únicament és possible salvar-se junts. Per això vaig dir que "la tempesta desemmascara la nostra vulnerabilitat i deixa al descobert aquestes falses i supèrflues seguretats amb les quals havíem construït les nostres agendes, els

nostres projectes, rutines i prioritats. [...] Amb la tempesta, va caure el maquillatge d'aquests estereotips amb què disfressàvem els nostres egos sempre pretensiosos de voler aparentar; i va deixar al descobert, una vegada més, aquesta beneïda pertinença comuna de la qual no podem ni volem evadir-nos; aquesta pertinença de germans» (n. 32).

El Papa, però, no es queda en aquesta anàlisi d'un món buit. És quan ens trobem amb la nostra realitat, ben pobre per cert, enmig d'aquesta tempesta, és llavors que descobrim que hi ha una veritat més enllà de les aparences, una veritat que suposa una mirada més enllà i més endins. Aleshores descobrim que és possible l'esperança.

«Convido a l'esperança, que "ens parla d'una realitat que està arrelada en la profunditat de l'ésser humà, independentment de les circumstàncies concretes i els condicionaments històrics en què viu. Ens parla d'una set, d'una aspiració, d'un anhel de plenitud, de vida assolida, d'un mesurar-se amb allò que és gran, que omple el cor i eleva l'esperit cap a coses grans, com ara la veritat, la bondat i la bellesa, la justícia i l'amor. [...] L'esperança és audaç, sap mirar més enllà de la comoditat personal, de les petites seguretats i compensacions que estrenyen l'horitzó, per obrir-se a grans ideals que fan la vida més bella i digna"» (n. 55).

En el nostre món cerquem vacunes per a la salut del nostre cos, però no creiem possible una vacuna contra els mals del nostre cor i del nostre món. Això vol dir que ens manca l'esperança, moltes dosis d'esperança. La fe, l'esperança i l'amor són la veritable vacuna que necessitem i que Déu posa al nostre abast.

ENTREVISTA

Ajuda constant

XAVIER MORLANS

Durant aquest primer any de pandèmia, la Parròquia-Hospital de Campanya de Santa Anna de Barcelona ha mantingut l'atenció diària a una mitjana de 150 persones sense-sos-tre, gràcies al treball de prop de 250 voluntaris, que estan a primera línia, fent captació d'aliments, donatius i suports, i també atenent a domicili més de cent famílies en situació de vulnerabilitat... «sense oblidar el centenar llarg de membres dels nombrosos grups i comunitats que formen la Comunitat de comunitats, que és la parròquia, a més dels qui assisteixen a missa, a les meditacions, concerts i diàlegs oberts». L'equip responsable el formen Mn. Peio Sánchez, la Gna. Viqui Molins i Mn. Xavier Morlans, que repassa la situació actual.

Quina ha estat la principal dificultat que heu hagut d'afrontar?

La de continuar oferint el servei a través d'una reixa, tot entregant 300 bosses amb menjar cada dia. La cua donava la volta a l'illa. Després, amb la desescalada, muntar la Taula de la Fraternitat amb menjar calent al claustre gòtic de Santa Anna, lloc ben dígne i ben ventilat alhora.

Quines reaccions heu notat a partir de la vostra experiència?

D'una gran complicitat. En un dia vàrem aconseguir el miler de subscriptors necessaris per poder emetre a YouTube com a Canal Hospital de Campanya Santa Anna. Suport i ajuda per part de l'entorn eclesial i un gran interès en els mitjans de comunicació. Gràcies al ressò mediàtic ens arriben voluntaris i donatius.

Crida l'atenció la síntesi que es troba a Santa Anna, entre litúrgia, anunci i caritat...

Estem al quart any del projecte i constatem que s'apropen persones atretes, en part, pel perfil social de la iniciativa, però també per un desig de tornar a sentir una versió fresca i empàtica del missatge cristià. Les *Meditacions setmanals* dels dilluns a les 19 h, retransmeses en *streaming*, arriben al miler de visualitzacions.

Òscar Bardaji i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Un estiu de retrobament... amb Déu

Migdia de diumenge. Després de dos mesos, la família s'ha pogut reunir de nou per dinar. Han estat temps difícils després dels estralls provocats per la pandèmia. A banda de les afectacions a la salut física de molts amics i coneguts, han patit la malaltia de la filla gran, de quinze anys, que, a causa del confinament, ha estat ingressada per trastorns de la conducta alimentària. La mare explica que, després de molt de temps, va tornar a una «pregària conscient», lluny de la pregària rutinària a què s'havia lliurat els últims temps. «Quan la meua filla va caure malalta em vaig adonar que feia un temps que pregava sense convicció, com si fos un tràmit. Llavors vaig tornar a la pregària plena per demanar que la meua filla es recuperés». «Tot allò que demanareu en la pregària amb fe, ho rebreu» (Mt 21,22).

Els pares expliquen, ara que la filla se n'ha sortit, que tot i estar molt amoïnats per ella, sempre van voler mostrar enteresa per no angoixar el fill petit, de deu anys. «Ell també patia per la seva germana, però ens ha demostrat una maduresa inesperada. Si la nostra filla s'ha recuperat ha estat, en part, gràcies al seu germà,

que l'animava cada cop que hi parlava». El pare relata que, en una conversa telefònica entre tots dos germans va sentir que el noi deia a la germana: «Tot anirà bé perquè Déu es preocupa per nosaltres». El pare va quedar sobtat, perquè darrerament no havien parlat de Déu a casa ni el nen havia vist pregar la mare. «Va ser un comentari natural». «Deixeu estar els infants: no els impedi que vinguin a mi, perquè el Regne del cel és dels qui són com ells» (Mt 19,14).

Ara que l'estiu s'acaba, la família agraeix els dies compartits: sobretaules, excursions a la muntanya, llargues converses... però, sobretot, la recuperació de la filla. «L'experiència ens ha unit com a família i ens ha fet Déu més present», afirma la mare. El pare expressa el desig que la represa i l'inici del nou curs siguin més benignes i que la pandèmia quedi enrere ben aviat o, si més no, sota control. «Si hagués de donar algun consell als pares que es troben en la nostra situació, els diria que no perdin mai l'esperança, ni un sol moment». «Que el teu amor, Senyor, no ens deixi mai; aquesta és l'esperança que posem en tu» (Sl 33,22).

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Irradiar a Jesucristo

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

En nuestro alrededor, no siempre encontramos signos de alegría o, a veces, pudiera ser alegría superficial. ¿En nosotros mismos, constatamos la alegría? A pocos días de su elección pontificia afirmaba el Papa que «son muchos los cristianos que no conocen la alegría». El Santo Padre exponía la solución: salir de sí mismos y dar gracias a Dios, esa es la «alegría que nos hace libres» (31.05.13).

Aquel día se celebraba la fiesta de la Visitación. Tres personas en la escena del Evangelio (Lc 1,39-55): santa María, santa Isabel y san Juan Bautista. María no guarda la alegría para sí, exulta en Dios. Santa Isabel, con sólo oír la fue colmada de Espíritu Santo, y en su seno el niño saltó de gozo. Escena centrada en torno a Jesús Niño y al Espíritu. Sólo Dios nos llena de alegría.

Irradiar alegría, irradiar a Jesucristo. Nos situamos en las coordenadas del carnet de identidad del cristiano y en las bases del apostolado: vivir las bienaventuranzas. «En ellas se dibuja el rostro del Maestro, que estamos llamados a transparentar en lo cotidiano de nuestras vidas» (GE, 63).

Un joven que ve a un cristiano vivir en alegría, se entusiasma y se siente atraído: «Yo quiero subir a ese monte de las bienaventuranzas, yo quiero encontrarme con la mirada de Jesús y que Él me diga cuál es mi camino de felicidad» (09.09.19).

María, Causa de la alegría, nos trae a su Hijo. Que como nuestra Madre irradiemos a Jesús.

Nuestra alegría en Él será plena y nuestro entorno se llenará de gozo verdadero.

Lectures de la missa diària i santoral

30. ■ Dilluns (lit. hores: 2asetm.) [ITe 4,13-18 / Sl 95 / Lc 4,16-30]. Sant Fèlix, prev. i mr. a Roma (s. IV), patró de Vilafranca del Penedès; sant Fiacre, ermità, patró de botànics i jardiners; santa Joana Juggan, vg., fund. Germanetes dels Pobres (1839).

31. ■ Dimarts [ITe 5,1-6.9-11 / Sl 26 / Lc 4,31-37]. Sant Ramon Nonat, rel. mercedari, dels primers, captiu a Algèria, card., patró de Cardona. Sant Nicodem, amic i seguidor de Jesús; sant Arístides, abat; sant Domènec de Val, noi mr. de Saragossa; sants Vicenç, Sabina i Cristeta, mrs., patrons d'Àvila.

1. ■ Dimecres [Col 1,1-8 / Sl 51 / Lc 4,38-44]. Mare de Déu del Puig (València). Sant Lleir o Lliceri, bisbe de Cosersans (s. VI); sant Gil o Gili, abat, penitent a Núria. Sant Artur, mr.; santa Anna, profetessa; sant Llop, bisbe; santa Teresa-Margarida Reddi, vg. carmelitana. Beat Josep Samsó (Castellbisbal, 1887 - Mataró, 1936), prev. i mr.

2. ■ Dijous [Col 1,9-14 / Sl 97 / Lc 5, 1-11]. Sant Antolí o Antoní, mr.; santa Ingrid, vg. dominicana sueca (†1282); santa Raquel, matrona bíblica (dona de Jacob); beats màrtirs de setembre (revolució francesa, 1789).

3. ■ Divendres [Col 1,15-20 / Sl 99 / Lc 5,33-39]. Sant Gregori el Gran, papa (590-604) i dr. de l'Església, abans monjo, patró de la música. Santa Basilissa, vg. i mr.; sant Simeó Estilita el Jove (521-597), monjo siríac; sant Sàndal, mr.

4. ■ Dissabte [Col 1,21-23 / Sl 53 / Lc 6,1-5]. Mare de Déu de la Cinta, apareguda, segons tradició, a la Catedral de Tortosa al 1178. Mare de Déu de la Consolació (o de la Corretja); sant Moisès, alliberador del poble d'Israel; santa Rosa de Viterbo, vg.; santa Rosalía de Palerm, vg.; sant Bonifaci I, papa (romà, 418-422).

5. ■ Diumenge vinent, XXIII de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Is 35,4-7a / Sl 145 / Jm 2,1-5 / Mc 7, 31-37]. Sant Llorenç Giustiniani (1433-1455), bisbe de Venècia; santa Obdúlia, vg. i mr. Santa Teresa de Calcuta, fund. Missioneres de la Caritat (MC).

Intencions del Sant Pare per al mes de setembre

Preguem perquè tots prenguem decisions valentes a favor d'un estil de vida sobri i ecosostenible, alegrant-nos pels joves que estan compromesos amb ell.

DIUMENGE XXII DE DURANT L'ANY

COMENTARI

Lectura del llibre del Deuteronomi (Dt 4,1-2.6-8)

Moisés digué al poble: «Ara, Israel, escolta els decrets i les prescripcions que avui us ensenyo, i compliu-los. Així viureu, entrareu al país que el Senyor, el Déu dels vostres pares, us dona, i en prendreu possessió. No afegiu res als manaments que jo us dono ni en tragueu res. Compliu els manaments del Senyor, el vostre Déu, que us dono avui. Guardeu-los i poseu-los en pràctica. Si ho feu així, tots els pobles us tindran per assenyats i molt intel·ligents: quan sentiran dir que heu rebut tots aquests decrets, diran: "Aquest poble és una nació asenyada i molt intel·ligent". I realment, ¿quina és la nació que tingui els seus déus tan a prop, com el Senyor, el nostre Déu, és a prop nostre sempre que l'invoquem? I, ¿quina és la nació, per gran que sigui, que tingui uns decrets i unes prescripcions tan justes com aquesta llei que jo us he donat avui?»

Salm responsorial (14)

R. Senyor, ¿qui podrà estar-se a casa vostra?

Senyor, ¿qui podrà estar-se a casa vostra? / El qui obra honradament / i practica la justícia, / diu la veritat tal com la pensa; / quan parla, no escampa calúmnies. R.

Mai no fa mal al proïsme, / ni carrega a ningú res infamant, / compten poc als seus ulls els descreguts, / honra i aprecia els fidels del Senyor. R.

No fia els seus diners a interès, / ni es ven per condemnar cap innocent. / El qui obra així, mai no caurà. R.

Lectura de la carta de sant Jaume

(Jm 1,17-18.21b-22.27)

Germans meus estimats, tot el que rebem de bo, tot do perfecte, prové de dalt, baixa del Pare dels estels. En ell, res no canvia, no hi ha ni ombra de variació. Ell ha decidit lliurement que la proclamació de la veritat ens fes néixer a la vida, perquè fóssim com un primer fruit de tot el que ha creat. Acolliu amb docilitat la paraula plantada en vosaltres. És una paraula que té el poder de salvar-vos. Però no us limiteu a escoltar-la, que us enganyaríeu a vosaltres mateixos: l'heu de posar en pràctica. La religió pura i sense taca als ulls de Déu és que ajudeu els orfes i les viudes en les seves necessitats, i us guardeu nets de la malícia del món.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Marc

(Mc 7,1-8.14-15.21-23)

En aquell temps, els fariseus i alguns mestres de la llei que venien de Jerusalem es reuniren entorn de Jesús i s'adonaren que alguns dels seus deixebles menjaven amb les mans impures, és a dir, sense haver fet la cerimònia de rentar-se-les. Cal saber que els fariseus, i en general tots els jueus, seguint la tradició que han rebut dels ancians, no mengen mai sense haver-se rentat les mans ritualment i quan tornen del mercat no mengen sense haver-se banyat; i observen per tradició moltes pràctiques semblants, com és fer passar per l'aigua vasos i gerros i atuells d'aram. Els fariseus, doncs, i els mestres de la llei preguntaren a Jesús: «¿Per què els vostres deixebles no segueixen la tradició dels ancians i mengen amb les mans impures?» Jesús els respongué: «Isaïes tenia tota la raó quan va profetitzar de vosaltres, hipòcrites, tal com diu l'Esclat: "Aquest poble m'honora amb els llavis, però el seu cor es manté lluny de mi. El culte que em dona és en va, les doctrines que ensenyen són preceptes humans". Vosaltres abandoneu els manaments de Déu per mantenir les tradicions dels homes.» Després cridà la gent i els deia: «Escolteu-me tots i enteneu bé això que us dic: Res del que entra dintre de l'home des de fora no el pot contaminar; només allò que surt de l'home el pot contaminar, perquè de dins de l'home, és a dir, del seu cor, en surten els pensaments dolents que el porten a cometre fornicacions, robatoris, assassinats, adulteris, estafes, maldats, enganys, indecències, enveges, insults, arrogància, ximpleria: tot això dolent surt de dintre i és el que contamina l'home.»

Lectura del libro del Deuteronomio (Dt 4,1-2.6-8)

Moisés habló al pueblo, diciendo: «Ahora, Israel, escucha los mandatos y decretos que yo os enseño para que, cumpliéndolos, viváis i entréis a tomar posesión de la tierra que el Señor, Dios de vuestros padres, os va a dar. No añadáis nada a lo que yo os mando ni suprimáis nada; observaréis los preceptos del Señor, vuestro Dios, que yo os mando hoy. Observadlos y cumplidlos, pues esa es vuestra sabiduría y vuestra inteligencia a los ojos de los pueblos, los cuales, cuando tengan noticia de todos estos mandatos, dirán: "Ciertamente es un pueblo sabio e inteligente esta gran nación". Porque ¿dónde hay una nación tan grande que tenga unos dioses tan cercanos como el Señor, nuestro Dios, siempre que lo invocamos? Y, ¿dónde hay otra nación tan grande que tenga unos mandatos y decretos tan justos como toda esta ley que yo os propongo hoy?»

Salmo responsorial (14)

R. Señor, ¿quién puede hospedarse en tu tienda?

El que procede honradamente / y practica la justicia, / el que tiene intenciones leales / y no calumnia con su lengua. R.

El que no hace mal a su prójimo / ni difama al vecino. / El que considera despreciable al impío / y honra a los que temen al Señor. R.

El que no presta dinero a usura / ni acepta soborno contra el inocente. / El que así obra nunca fallará. R.

Lectura de la carta del apóstol Santiago

(Sant 1,16b-18.21b-22.27)

Mis queridos hermanos: Todo buen regalo y todo don perfecto viene de arriba, procede del Padre de las luces, en el cual no hay ni alteración ni sombra de mutación. Por propia iniciativa nos engendró con la palabra de la verdad, para que seamos como una primicia de sus criaturas. Acoged con docilidad esa palabra, que ha sido injertada en vosotros y es capaz de salvar vuestras vidas. Poned en práctica la palabra y no os contentéis con oírla, engañándoos a vosotros mismos. La religiosidad auténtica e intachable a los ojos de Dios Padre es esta: atender a huérfanos y viudas en su aflicción y mantenerse incontaminado del mundo.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Marcos

(Mc 7,1-8.14-15.21-23)

En aquel tiempo, se reunieron junto a Jesús los fariseos y algunos escribas venidos de Jerusalén; y vieron que algunos discípulos comían con manos impuras, es decir, sin lavarse las manos. (Pues los fariseos, como los demás judíos, no comen sin lavarse antes las manos restregando bien, aferrándose a la tradición de sus mayores, y al volver de la plaza no comen sin lavarse antes, y se aferran a otras muchas tradiciones, de lavar vasos, jarras y ollas).

Y los fariseos y los escribas le preguntaron: «¿Por qué no caminan tus discípulos según las tradiciones de los mayores y comen el pan con manos impuras?». Él le contestó: «Bien profetizó Isaías de vosotros, hipócritas, como está escrito: "Este pueblo me honra con los labios, pero su corazón está lejos de mí. El culto que me dan está vacío, porque la doctrina que enseñan son preceptos humanos". Dejáis a un lado el mandamiento de Dios para aferraros a la tradición de los hombres».

Llamó Jesús de nuevo a la gente y les dijo: «Escuchad y entended todos: nada que entre de fuera puede hacer al hombre impuro; lo que sale de dentro es lo que hace impuro al hombre. Porque de dentro, del corazón del hombre, salen los pensamientos perversos, las fornicaciones, robos, homicidios, adulterios, codicias, malicias, fraudes, desenfreno, envidia, difamación, orgullo, frivolidad.

Todas esas maldades salen de dentro y hacen al hombre impuro».

«Vosaltres abandoneu els manaments de Déu per mantenir les tradicions dels homes»

JORDI LATORRE, SDB

Director de l'ISCR Don Bosco

El c. 7 de l'Evangelí de Marc recull una sèrie d'ensenyaments concrets que mostren la postura de Jesús respecte dels preceptes jueus relatius a la puresa personal.

En l'Esclat la puresa és la condició de la persona que li permet acostar-se a Déu, el tres vegades sant. No es refereix a la condició moral de la persona, sinó a la seva situació religiosa. D'aquesta manera hi ha una sèrie de ritus que permeten al bon jueu de penetrar i mantenir-se en l'esfera sagrada. Dos són els preceptes sobre els quals s'atura l'evangelista: el que fa referència a la purificació ritual de les mans, i el que es refereix al pagament dels delmes al Temple.

Rentar-se ritualment les mans és signe i expressió del pas de l'àmbit profà al sagrat, i ho ha de fer tot bon jueu abans de resar, de beneir la taula, de llegir la Sagrada Esclat, d'assistir al Temple o a la Sinagoga.

Jesús critica els fariseus i lletrats d'hipòcrites, perquè es conformen amb aquests ritus externs, però sense incidir en el cor del creient. La millor manera de purificar és convertir el cor a Déu i als germans. Jesús no condemna els ritus externs, sinó la manera com es realitzen: «El culte que em donen és buit, perquè el seu cor es manté lluny de mi» (Is).

A continuació, Jesús distingeix entre el que entra i el que surt de la persona. Segons ell, el que entra no pot fer impura la persona. Jesús es referia als aliments que entren per la boca, passen per l'estómac, però acaben evacuats a l'exterior. En canvi el que surt de la persona, surt del seu cor i és expressió del que nia en ell.

El cor, en la tradició bíblica, no és la seu dels sentiments (aquests es troben en el fetge i en les entranyes), sinó la seu de la determinació. Al cor troben la seva font els propòsits i les actuacions de la persona. Si el cor és impur, d'ell brollaran les males accions; si el cor es manté pur, d'ell brollaran els bons propòsits i fomentaran les bones accions.

Nosaltres no practiquem els rituals jueus de purificació. Però el nostre culte també pot ser hipòcrita si no brolla d'un cor renovat i reconciliat amb Déu i amb els germans. Examinem el nostre cor, per veure què fa niu en ell: la puresa o la impuresa. La millor manera de saber-ho és observar la nostra conducta i els nostres pensaments. I tant de bo que siguin tots ells dignes de Jesucrist!

ANY SANT JOSEP

Gràcies, Jesús, per sant Josep (i II)

Jesús, et donem gràcies perquè ens has donat sant Josep com a exemple i protector de la gran família de la teva Església.

5. Ell ha estat i és, per a nosaltres, Pare del coratge creatiu. Ell va acollir els altres, va ser obedient a la voluntat del Pare, però no ho va fer en la passivitat, sinó amb un gran coratge i una gran creativitat. Déu va confiar en ell, va confiar que seria capaç de tirar endavant enmig de les diverses circumstàncies. I així va ser. Gràcies al seu coratge, tu, Jesús vas créixer a Natzaret al costat de Maria, la teva mare, i et vas preparar per a la teva missió. Fes que també nosaltres tinguem aquest coratge creatiu, enmig de la discreció i el silenci de la nostra vida.

6. Ell ha estat i és, per a nosaltres, Pare treballador. Ell va ser el fuster de Natzaret i per aquest ofici va ser conegut. Ell va fer de tu, també, un bon fuster. D'ell vares aprendre la disciplina del treball, la seva necessitat

per guanyar-se el pa, la dignitat de la pròpia obra. Fes que també nosaltres fem possible una societat on tothom tingui dret al treball digne per tirar endavant la seva família.

7. Ell ha estat i és, per a nosaltres, Pare a l'ombra. En ell, Jesús, tu vas trobar sempre la transparència del pare celestial, a la seva ombra tu vas poder trobar sempre la ressonància de la realitat més profunda, que és Déu mateix. Des de la seva ombra vas poder fixar els teus ulls en la Llum i font de tot Amor, que és el pare celestial. Fes que nosaltres no tinguem por de fer-nos enrere perquè sempre resplendeixi l'acció i la missió de Déu en les nostres vides. Gràcies, Jesús, pel do que ens has fet a cadascú de nosaltres i a tota la teva Església amb la figura de sant Josep.

Rodolf Puigdollers Noblom, Sch. P.

Rector de Sant Sadurní i de Santa Maria del Jaire de La Roca del Vallès

Imatge de sant Josep. Parròquia de Sant Josep de la Llagosta

VIDA DIOCESANA

Activitats de l'Administrador diocesà

Diumenge 29 d'agost, a les 12.15 h. Mons. Salvador Cristau presideix la Missa a la parròquia de Sant Esteve de Granollers amb motiu de la festa patronal de la ciutat de Granollers.

Dimecres 1 de setembre, a les 12 h. Entrega de nomenaments a la Cúria diocesana.

Del divendres 10 al diumenge 12. Convivència d'inici de curs del Seminari.

Dissabte 18, a les 18 h. Missa d'inici de curs de la FECAC a la Catedral.

Diumenge 19, a les 10.30 h, presentació de Mn. Josep Maria Cot com a administrador parroquial a la parròquia de Santa Maria de Barberà. / **A les 12 h,** presentació de Mn. Josep Maria Cot com a administrador parroquial a la parròquia de Sant Jordi de Sabadell.

Divendres 24, a les 10.30 h. Concelebra a la Missa solemne a la Basílica de la Mare de Déu de la Mercè de Barcelona.

Dijous 30, a les 11 h, Consell diocesà de Càritas. / **A les 19 h,** Consell diocesà d'Assumptes Econòmics.

EDITORIAL

† **SALVADOR CRISTAU COLL**
Administrador diocesano de Terrassa

Fratelli tutti: ¿Tenemos vacuna?

El Santo Padre, en la carta *Fratelli tutti* que estamos comentando en los escritos del mes de agosto, continúa repasando todavía algunos espacios de oscuridad que se dan en nuestro tiempo como la relativización de los derechos humanos, una globalización sin otro sentido que los intereses económicos, el consumismo que de ello se deriva, la agresividad que impregna el ambiente que respiramos, el azote de la pandemia que estamos viviendo. En este sentido nos dice el Papa:

«Es verdad que una tragedia global como la pandemia de Covid-19 despertó durante un tiempo la conciencia de ser una comunidad mun-

dial que navega en una misma barca, donde el mal de uno perjudica a todos. Recordamos que nadie se salva solo, que únicamente es posible salvarse juntos. Por eso dije que "la tempestad desenmascara nuestra vulnerabilidad y deja al descubierto esas falsas y superfluas seguridades con las que habíamos construido nuestras agendas, nuestros proyectos, rutinas y prioridades. [...] Con la tempestad se cayó el maquillaje de estos estereotipos con los que disfrazábamos nuestros egos siempre pretenciosos de querer aparentar; y dejó al descubierto, una vez más, esa bendita pertenencia común de la que no podemos ni queremos eva-

dirnos; esa pertenencia de hermanos"» (n.º 32).

El Papa, sin embargo, no se queda en este análisis sobre un mundo vacío. Es cuando nos encontramos con nuestra realidad, bien pobre por cierto, en medio de esta tempestad, es entonces cuando descubrimos que hay una verdad más allá de las apariencias, una verdad que supone una mirada más allá y más interior. Descubrimos entonces que es posible la esperanza.

«Invito a la esperanza, que "nos habla de una realidad que está enraizada en lo profundo del ser humano, independientemente de las circunstancias concretas y los con-

dicionamientos históricos en que vive. Nos habla de una sed, de una aspiración, de un anhelo de plenitud, de vida lograda, de un querer tocar lo grande, lo que llena el corazón y eleva el espíritu hacia cosas grandes, como la verdad, la bondad y la belleza, la justicia y el amor. [...] La esperanza es audaz, sabe mirar más allá de la comodidad personal, de las pequeñas seguridades y compensaciones que estrechan el horizonte, para abrirse a grandes ideales que hacen la vida más bella y digna"» (n.º 55).

En nuestro mundo buscamos vacunas para la salud de nuestro cuerpo, pero no creemos posible una vacuna contra los males de nuestro corazón y de nuestro mundo. Es un indicador de que nos falta la esperanza, muchas dosis de esperanza. La fe, la esperanza y el amor son la verdadera vacuna que necesitamos y que Dios pone a nuestro alcance.